

Мұхтарама УЛУФ

ЮРАГИМГА ОЙЛАР ТҮКИЛДИ

СОҒИНЧ

Муродига етди оқибат
Ул баднинч чорлов, хитоблар:
Рұхимни рад этди, сарғайды
Отиңчалар сүйгән китоблар.

Мен онаңдек жаҳоним титраб
«Хикмат»ларни ўқымаудурман,
Авлылар хотирин шодлаб
Юракларга түкілмайдурман.

Яшайдурман фақат бугуннинг
Емоқ, ичмоқ ҳәлли билан,
Совурилар умрим нодонлик
Ва шаккоклик шамоли билан,
Остонамдан мулзам, құвғиндир —
Хар сұз, ҳар кас — агар наф бермас.
Юрагимга ойда бир бор ҳам
«Ҳақ — дүст» деган офтоб келмас.

Елғон экан әтгимдагилар:
Ҳақ олдиде белібос қоғдым.
Бошдин оёқ нұрдан кийинган—
Момоларим рұхига бордим.

Мурод йұлы соғинчадамидур,
Юрагимга ойлар түкілді:
Бу тун тонға қадар бошнамда
Отиңчалар «Хикмат» үқиди.

ТАВБА

Әй, бағрим пойғакин ватан тутган дил,
Қисилиб, қимтиниб яшайсан маъюс.
Тұрида — таъмагир нафс, сұксис тил,
Сен улар ёнға қамалған маҳбус.

Қачо-онлар, борурумиз бегоналашиб,
Қачо-онлар... қаролмай қоғдым
қүзінгі...

Күнларим нағсу тил учун ризқ ташиб,
Бир ёмон тикилар зиданд үзімга.

Яшарман сарғарып, бенаво, гарип —
Хайлау хушомад бозорларыда.
Ниглайсан умримнинг ҳур чечаклари—
Покиза умидлар мозорларыда...

Жисимимнинг шұзласыз вайронасида
Бегуноң гүдакдек мильтрайсан, дил!

Кайтарғил надомат останасидан:
Мен учун тавба қыл, тавба, тавба қыл.

МЕН НЕЧУН
МАЪЮСМАН...

Түшундим, менга ҳеч құлмайды
шафқат
То тирик эканман, бу ҳақиқатлар:
Кундалық ҳәёт — мен адашған үрмөн,

Умримни шошилмай чайнайди вактлар.
Бармогинг тегса бас ҳарки мурватта,
Жаранглай бошлайды ишкій

қүшиқлар,
Күмилиб қорибди шу қүшиқларға —
Сон мингта юраклар — сон минг

бүшілкілар.
Уларки баҳтір, нечун маъюсман —
Давлатманд бу жону жаҳоним билан?

Хушларим, тушларим —
құлзарларнин
Сеҳридан нурағшон осмоним билан?

Мен нечун маъюсман, бермайсиз озор
Бу үұрқар күнларға бир изох билан,
Ноурын бир қадам, бир сұз ва ёким
Ийменин чүчитиги бир нигоҳ билан.

Мен нечун маъюсман, истамайман-ку
Орзулар ижобат бўлмоқлигини,
Қиёмат кунга ҳам қўрмасман раво
Хисларим белисоб қўлмоқлигини.

Мен нечун маъюсман!
Бағримга экдим
Ҳаётнинг энг ҳұшрўй гулкүчтларин,
Очилаверди гулин ҳеч кимса —

Кўрмасин деб узиб қўмганим сайни...

АЛҚАСОС

Мен — шу замон бандаси,
Бор санъатим сўздадир.

Дилим майли бошқадаю,
Тилим юйли ўзғадир.

Шукр, дейман қисматга,
Фариштага ўшайман.

Рахмон — гарип, кунимни
Шайтон билан хушлайман.

Содир ЭРКИН
ШОИРА НИДОСИ

Лақаб Нодирлан даврон, ошёним Құқон бўлди,
Рағиқим ҳам Құқон хони, шаҳи жантакон бўлди.
Дариги, салтанат саҳнада нелар кўрмада бошим,
Қиличининг тигидек титроб билан рангим сомон бўлди.

Сен ёй, серфитна даврон сиз жаҳзатпешалар, айтинг,
Аёл бошита тиг тортмоқ қаҷон бўлди, қаҷон бўлди.

Чучук таом бўлса бас,
Ҳалолми ё мақруҳдир...

Энди дилин гўр ўнглар,
Токатга тоқат йўқдир.

Қўрқитмас юпка қўйлар,
Ямоқ тўйлар қаргаса,

Ёдга тушар иймон ҳам

Хизматимга яраша.

Бир бор ширин жонни деб
Элни сотдин ва отдим,

Сўнг бағримда урчиган —

Гуноҳ комига бодгим.

Сор дедим, мор туғилди —

Бу осмонсиз қўйглимда,

Воҳ, беканот наслимнинг —

Уволлари — бўйнимда.

Алқасосдир, ёқамдан

Тутдига бугун болам-а...

Иблисига ҳамтовақман,

Мен кимдан қақд оламан?

ҚАТРА МЕХР
ҲАҚИДА

Мен — бир унун дунёга
Мужда келди самодан:

Ним пушти гул очиди

Бағримдаги саҳрода.

Ва уйғондим эртакда,

Ороландим, обландим...

Қўнгил-мұлқиң шоҳига

Канизлика сайдандим.

Гулум каби тýтрайди

Ҳаёлларим, ҳар шаҳдим...

Ул нигоҳдан тўйқилган

Юлдуздан жига тақдим.

Энди умрим безавол

Бир қатим нур толадир,

Энди ўлсам юзимда,—

Гулнинг руҳи қоладир...

Менга ынсмат экан охир бандоғи шахид ўлмок,
Бу иш иносин шаһынга күн ёмон бўлди, ёмон бўлди.

Мудом мен зету орзу қылдиму шेъримга ранг бердим,
Бу ранглар қон бўлиб ювди танамни, қонга қон бўлди.

Паришон бўлди авроқим, етиғ қоғди қалам, ағесу,
Демай мен ўзини, дониш аҳли хор бўлган замон бўлди.

Қўшиқида айланни руҳни кезар бир ғамгузор истаб,
Ҳаётда ҳар неким Содир, менга бир имтиҳон бўлди.

...Бир оддий рўзгорнинг тўлдириб

камин,

Юраман уйимда қанотсиз учиб.

Қўпладар қанот боғлар ғала-ғовурдан,

Қисқартар умрни — сўзбозлик нега?!

...Қанча шўх бўлмасин тушар

ҳовурдан,

Бўлса қалб бемақсад бўшлиқица эга.

Сен ёниб сўйласанг — у тингламаса,

Тўлдирса курашисиз вужудни исен.

...Эркин яшаш лозим — юрт

ағламаса,

Дунёга не учун келади инсон?

Хўрлаб, кўз очирмас танлаган

баҳтинг,

Тўлғанар қийноқда оғримаган жон.

Ичинг ўтдек ёниб, ўзга ўт ёқининг,

Жонингдан тўйдирган бу қандай

исен?

Қўзинг қийиб ўғлиниг кетяпсан

ташлаб,

Чидай олмасдин сал йиқилганига.

...Сени қўриб онанг йиглар қон

қақшаб,

Баҳтисиз она бўлиб түғилганинга.

...Еримас кенг ўйни хусни жамолинг.

Энди ўтган ишни кавлаштиради ким?!

...Жондан ортиқ кўрган жуфт-

жалолинг,

Дунёга ўт қўйиб — сукут қаълар жим.

МАНЗАРА

Очманг ўлдузларга ўз сирингизни,
Сўнмас муҳаббатни қиляр овоза.

Ташламанг заминга кўз қириғизни,

Шайланар дараҳтлар яна парвозга.

Япроқлар шивирлаб тин бермас тунга,

Бу еллар ўткенич — дунё ўткенич.

Умр охирда сиғиниб тонға,

Елғиз юрак билан яшаш қўрқинчили.

— Инглиши бўлиб тургани ҳам яхши, ҳарқалай дийдорлашиб турмиз, — дейди Комил Яшин ҳазиллаши.

ҲАР КИМНИНГ ЎЗ ҲАҚИҚАТИ БОР

Хурматли редакция ходимлари!

Мен бу мактубни ёзғанимни

бўлди, лекин унинг фурсат

дафаси қилимадим. Юбор-

маслигимга сабаб, пайти ке-

либ, шу муммаларга ўз-унинг

умиди энди. Афуски, бу

мулламолар шаҳидини

таджик таджиканни

холос. Рабгузий, Сулаймон

Бақироний, Аҳмад Йассавий,

Пашлавон Махмуд, Нажмидин

Нурибек, Сайфиддин, Вотбот, Адиб

Собир, Гадиён, Камолиддин

Исмасил, Абузурғиз, Баҳодир

Ходжалиқ, Ҳуясидин, Фурқат,

Оғаҳий, Гулхан, Муҳиммид

Абдуроҳим, Шуран, Ҳуясидин

Баҳодир, Ҳуясидин, Ҳуясидин

Баҳ

Бугун дам олиш куни.

Эргашали дам олиш кунлари паловхонтуранын дамлаб, аччиқ кўйкчай ичиб телевизор кўриши күш кўради. Хотин Аломатхон эса эрининг тамоман акси. Ҳафтанинг берган кинни кўчада ю, яна якшанбага астойдил тайёрларик кўради. Душанбадан бошлиб шанбагача бозорга ҳозирлайти! Якшанба куни тонгда эса бозорга ҳозирлайти!

Эргашали уйғонгандага хотини аллақачон бозорга кетган эди.

ОШ ТУГАДИ

У нари-берни чой ичган бўлди-ю, ҳаракатга тушиб қолди. Ошини айни тушликка тайёрланмоқчи бўлди...

Қозоннинг устига дам товоқни ёпиб хона ичига кирди. Телевизор қаршиликдаги ором-курсига чукиб пілэлага ҳозир ўзи ҳафса билан дамлаган чойдан қўиди:

— Ох-ох, қўйим дард кўрмасин-а! — деди у чойдан ҳўллаб.

Эргашали ҳайрон бўлиб ортига ўтирилди. Эшни тагида тиржайиб қўшини Филмиддин куни тонгда эса бозорга ҳозирлайти!

— Ие, қўшин...

Эргашалининг тепа сочи тикия бўлди. Филмиддин тақлифи ҳам кутмай ичарига кирди-да, дивана ўтириб пілэлага чой қўиди:

— Кани, қўшини, бир ичайлик бу дард кўрмагар қўйларни билан дамлаган чойларидан!

Филмиддин бостириб-бостириб тўрт пілэла чой ичди. Сўнг нағи ором топди шекилини лаб-лувхини картигини орқаси билан артиб гапга туши:

— Шу дессангиз, дам олиш куни, бир отам-лашармиз деб чиқавердим, чиқармасангиз ҳам!

— Чатоқ қансиз...

Филмиддин қулди.

ҚУВОНЧ ОЛТИАРИҚКА КИММАТГА ТУЩИ

Шум бола Олтиариқдан қўйидаги мазмунда хабар олиб келди: Бешарининг қадимиий номи тикланини олтиариқлик оғаларни шу қадар қулоғитириб ибордорини, улар бу воқеа шағарифа бутун Туркистон ҳудудидаги бозорларда бодиринг нархини бензин сарнадиги сотишга ҳарор қўйдилар. Бешаринилар бу тантлинига миннатдорчиллик билдириши билан бирга: «Хуш, турчи, уни қиңаға арононлатиш» деб луҳим ташлаши унутмади. Олтиариқликлар дарҳол жавоб қафтиариши:

— Буинис туриб турсин, тури шиннигда гаплашамиз.

А. ОВИДЖОН

ПОРА БЕРГАНГА ҚУЛЛУК

УЗРОҲИ БОР
Поранинг ўз роҳи бор
Кўз илғамас ҳоҳи бор.

УЛИМ ЙУҚ...
Порага ҳеч ўлим йўқ,
Шунинг учун кўнглам тўқ.

ОТАНГДАН УЛУФ
Пора — отанидан улур,
Уни берганга қуллук.

ВАЖИ КЎП
Битмас ишнинг ранжи кўп.

ТЕШИҚ КИССА
Шум порахўр митага ўҳшар,
Таги тешик киссага ўҳшар.

ОЗ ПОРА...

Оз пора — соз пора.

Тушмасна чора?

ТУШМАЙСАН ҮРАГА
Чушиб турсан! Үрага.
Тушмайсан ҳеч үрага.

ҚОЛАР ҚИЙНОҚДА
Порахўр-ла порахўр учрашган чогда

Порахўрлик албатта қолар қиийонда...

Аббос МАЛИК

Саҳарони қулади

МЕНИЯМ ЧАҚИРИНГЛАР

Қози:
— Тасаввур қила олмайсан, сиз қандай қўлиб бир мушур үриб жабрланувининг бешта тишини синдириб Аблакувчи:

— Бу жуда осон! Иста-санига таирорашим жумини.

Ярим тун. Иккى йўлтусар қўй.

— Курганинг еч!
— Нина қиласиц, у цеп-лофандан қилинган.

— Эшмат қара-ни, рост гапларидан?

— Рост, шеф, цеплофандан экан!

— Унда шимин еч!

— Шимин қозодан!

— Эшмат...

— Бой аблла-ҳей, ҳақиқатан ҳам қозодан қилиб олиди.

— Кроссовкан...

— Таги йўқ!

— Шеф кўрдим, таги йўқ!

— Тўхта, нима сен тала-

бамисан?

— Ҳа.

— Эшмат, иккى сўм бериб

— Тириптикан!

— Ҳамаисиз...

— Ичаларига мениям

чакиринглар.

— Азиз ОРИФЖОНОВ

тўплаган

ЎҚИЛМАГАН МАКТУБЛАР

ҚУРҚОҚ ҚУЧҚОРНИНГ БУРИГА МАКТУБИ

«Егандингиз момонин

Энам кетди бедарак.

Шўрликни ҳам, ҳойнайдо

Еган бўлсанни керак.

Яримжонидир отам ҳам

Қараб బулласи рангига.

Майб ғулди бобомдек

Кириб, кўчкор жангига.

Энди мента раҳм этнинг

Битта этик кўзимидан.

Номин Кўчкор бўлсан ҳам

Ювон ўзимнинг ўзиман.

Бўри тоға, илтимос,

Хон ёқдан ўтиб ёнг.

Мендан семирошлар бор

Ушаларни тутуб ёнг...

Кўчкортой Бўривояга
Кўз ёш ва алам билан,
Еди опсоқ ҳозига
Хатин қо далан билан.

БЕШ ТИИНЛИК-
НИНГ ЮЗ СҮМЛИК
ПУЛГА МАКТУБИ

Қалай энди оғанини,

«Юз сўм» бўлуб не

булди? Ҳулидиг?

Мана бутун оддий бир

Қоғоз билан теги бўлди.

Қўрсатар эдиг менин

Оёғингизни уйда.

Энди сендан ўзроқмандан

Бурининг тишлаб, чида!

Сен котасан, мен эса

Нақ олтиман «йилга»

этсан.

Ажаб эмас, тез кунда

Тилла тин бўлуб кетсан.

Худойберди КОМИЛОВ

Бош мұхаррир: Ахмаджон МЕЛИБОЕВ

Таҳир ҳайрати: Мурод АБДУЛЛАЕВ (ижтимоий ҳаёт бўлими мудири), Ашурали ЖУРАЕВ

(санъат бўлими мудири), Мирзо КЕНЖАБЕК, Камол МАТЕҚУБОВ (наср ва назм бўлими мудири), Маҳмуд САҶДИЙ (адабиётносилик ва танқид бўлими мудири), Озод ШАРАФИДДИНОВ, Иброҳим САҒУРОВ (бош мұхаррир ўринбосари), Саъдулла ҲАҚИМ (масъуль котиб)

ЖАМОАТЧИЛИК КЕНГАШИ:

Аҳаммада АСҚАРОВ, Ҳамидулла АҚБАРОВ, Шароф БОШБЕКОВ, Эркин ВОХИДОВ, Одил ЕҚУБОВ,

Нафиса ЗОҲИДОВА, Пўлат ЗОҲИДОВ, Баҳодир НУЛДОШЕВ, Даҳон НУРИН, Абдулла ОРИПОВ, Турсуной СОДИКОВА, Тошбулат ТОЖИДДИНОВ, Жавлон УМАРБЕКОВ, Тўхтасин ГАФУРБЕКОВ

Навбатчи ҲАЁТ

Махмуд САҶДИЙ

Навбатчи ҲАЁТ

Махмуд САҶДИЙ